

การรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา

Perception of Word Meaning Caused by Epidemic Influence of Corona Virus Infection 2019 of Students in Grade 9, Nakhon Ratchasima Province

กัณติทัต จันทรวิเศษ¹ / นนทียา จันทรเนตร²

Kantitat Janwiset¹ / Nontiya Channate²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000, ประเทศไทย

^{1,2}Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

Corresponding author. Email : kantitat@rjsima.ac.th

Received: November 30, 2023

Revised: December 25, 2023

Accepted: December 26, 2023

Abstract

This research article had objectives 1. to study the perception of the meaning of words caused by the influence of the spread of coronavirus disease 2019 and 2. to compare the perception of the meaning of words caused by the influence of the spread of coronavirus disease 2019 among students who were and never infected with coronavirus 2019. The research sample included 411 students of grade 9 in the academic year 2022, who attended schools under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office, which was an academic network coordination center of 5 schools, using the purposive selection method. The tool used in the research was a test of perception of the meaning of words that were influenced by the spread of the coronavirus disease 2019 by collecting data from a 60-question test to measure students' perception of the number of words in 30 words both semantic and social meanings arising from the influence of the epidemic and data was analyzed by the mean and percentage. The results of the research found that 1. Students had two levels of awareness of words that were influenced by the spread of coronavirus disease 2019: they were aware at the highest level in 27 words, accounting for 90.00 percent, and they were aware at a high level in 27 words, accounting

for 10.00 percent and 2. Comparison of perception of word meaning of students who were and never infected with the 2019 coronavirus, it was found that students who had previously been infected with the virus Corona disease 2019 has a higher awareness of words influenced by the pandemic than students who have never been infected with the virus Corona disease 2019

Key words: Perception Word meaning COVID-19

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ 2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนที่เคยและนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 411 คน ที่เรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมาที่เป็นโรงเรียนศูนย์ประสานงานเครือข่ายวิชาการ จำนวน 5 โรงเรียน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ เพื่อวัดการรับรู้ของนักเรียนจากคำศัพท์ จำนวน 30 คำ ทั้งเชิงความหมายและเชิงสังคมที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลการแพร่ระบาด จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนมีระดับการรับรู้คำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2 ระดับ คือ รับรู้ในระดับมากที่สุด จำนวน 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 90.00 และรับรู้ในระดับมากจำนวน 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ 2. การเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคำของนักเรียนที่เคยและนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า นักเรียนที่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้คำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

คำสำคัญ: การรับรู้ความหมาย ความหมายของคำ โควิด-19

บทนำ

ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วยมาจากเหตุและปัจจัยตามยุคสมัย ซึ่งภาษาไทยนับเป็นภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยเช่นเดียวกันโดยภาษาไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทุกด้านในการเปลี่ยนแปลงทางภาษาเกิดมาจากปัจจัยหลายปัจจัยโดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เปลี่ยนแปลงคือการสัมผัสภาษา นับเป็นกระบวนการที่ทำให้ภาษาไทยรับอิทธิพลจากภาษาอื่นหลายภาษา ภาษากับสังคม จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไปพร้อมกันและมีการพึ่งพาวัดกันเหมือนสำนวนไทยที่ว่า “น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า” โดยการเปลี่ยนแปลงทางระบบหน่วยคำหรือการเปลี่ยนทางหน่วยคำ การเปลี่ยนแปลงทางวากยสัมพันธ์หรือ

การเปลี่ยนทางวากยสัมพันธ์ และการเปลี่ยนทางความหมายหรือการกลายความหมายภาษาต่างประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาษาไทยเกิดการเปลี่ยนแปลง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภาษา โดยภาษาไทยได้มีการรับภาษาอีกหลายภาษาเช่นเดียวกัน เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาจีน ซึ่ง Changjai (2022) อธิบายว่า ภาษาทุกภาษาที่มนุษย์นำมาใช้ในการสื่อสาร ในทุกภาษาย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติของภาษาโดยจำเป็นที่จะต้องอาศัยระยะเวลาเพื่อที่จะสามารถสังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษา ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาษานั้นเกิดขึ้นได้หลายปัจจัย โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภาษา คือ การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับ Pancharoen (2018) กล่าวถึง การที่ภาษาไทยได้มีการรับคำจากภาษาอื่นเข้ามาแล้ว การรับภาษาย่อมส่งผลกระทบต่อภาษาไทยโดยตรง ซึ่งเป็นผลกระทบทางวัฒนธรรมที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านดีและด้านลบ สามารถสังเกตเห็นได้จากกรรับ คำทับศัพท์จากการถอดเสียงของคำภาษาอังกฤษที่จะเห็นว่าคำบางคำมิใช้เกิดความจำเป็นในการสื่อสาร ทำให้เกิดการใช้ภาษาอย่างฟุ่มเฟือย ในการรับภาษาจากต่างประเทศควรจะเป็นไปตามความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เพื่อโยชนในการสื่อสารเท่านั้น

ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน คือ การเปลี่ยนแปลงภาษาจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ. 2562 จนถึงปัจจุบันการแพร่ระบาดของโรคติดตอดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อเป็นอย่างมากในทุกด้านของการดำเนินชีวิต และจากการแพร่ระบาดอย่างต่อเนื่องในสังคมและมีผู้ติดเชื้ออยู่ตลอดเวลา นั้น ผู้วิจัยพบว่าการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโรคและอิทธิพลที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ที่เป็นกรยืมภาษาต่างประเทศมาใช้ในการกรของกรแพร่ระบาด จากนั้นได้มีการแปลความหมายหรือบัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่เพื่อใช้แทนคำยืมจากภาษาต่างประเทศเหล่านั้น ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของภาษาอย่างเห็นได้ชัด คือ การเปลี่ยนแปลงของคำศัพท์ที่เกิดขึ้นและมีความหมายที่ต้องทำให้เข้าใจตรงกัน ส่งผลต่อการรับรู้ของคนในสังคมทุกช่วงวัยเพราะทุกคนจะต้องมีการรับรู้เกี่ยวกับโรคระบาดดังกล่าวเพื่อทำความเข้าใจและป้องกันการติดเชื้อ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการสร้างคำในภาษาที่เกิดจากอิทธิพลจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเป็นการศึกษาการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ด้วยสาเหตุ 2 ประการ ประการแรก ตามที่ Ministry of Education (2010, p. 53) ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปีของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย โดยตัวชี้วัดสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของภาษาหรือลักษณะของภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ท 4.1 ม.3/1 จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ท 4.1 ม.3/3 วิเคราะห์ระดับภาษา ม. 4.1 ม.3/4 ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ และ ท 4.1 ม.3/5 อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ ประการที่สอง ตามที่ Ministry of Education (2020) ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้สถานศึกษาในสังกัดและในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการปิดเรียนด้วยเหตุพิเศษ ทำให้การเรียนการสอนในปีการศึกษา 2563 ซึ่งเป็นปีการศึกษาแรกที่ทำให้การเรียนการสอนต้องมีการปิดเรียนที่สถานศึกษาและปรับรูปแบบการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น

การศึกษาคำนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จากนักเรียนทั้งหมดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมาที่ผู้วิจัยเลือกในปีการศึกษา 2563 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอยู่ในบริบทของโรงเรียนที่เหมือนกัน โดยจะเป็นการศึกษาระดับของการรับรู้คำที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในลักษณะของคำที่เกิดขึ้นในลักษณะต่าง ๆ ของการสร้างคำและนำมาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เคยติดเชื้อและไม่เคยติดเชื้อของการระบาดดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนที่เคยและนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาคำที่รับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา ได้กำหนดประเด็นในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคำนี้ 3 ประเด็นได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำภาษาไทย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ส่งเขปสาระสำคัญ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

การรับรู้สามารถแบ่งลักษณะเนื้อหาได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ให้ความหมายของการรับรู้ในภาพรวม ที่หมายถึง การรับข้อมูลจากวัตถุ หรือ การสัมผัสที่เกิดจากสัญชาตญาณตามสภาพสภาวะที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคลที่กลายเป็นประสบการณ์เป็นผลผลิตทางจิตของกิจกรรมการรับรู้ที่ทำงานอย่างคตที่ไม่ซับซ้อนต่อเนื่องมีมาตั้งแต่เกิดและเปิดอัตโนมัติ (Phoukert, 1995; Kuha, 2013; Ubonwanna, et. al., 2013) และกลุ่มที่ให้ความหมายของการรับรู้ในลักษณะกระบวนการที่หมายถึงเป็นกระบวนการแปลความหรือตีความจากประสบการณ์ จากการใช้ประสาทสัมผัส (Sariwat, 2002) การเกิดอาการสัมผัสโดยผ่านทางอวัยวะสัมผัส คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง (Tangkittiphaphon, 2013) เป็นกระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อม โดยกระบวนการของการรับรู้เกิดขึ้นในทุกครั้งจะมีกระบวนการหรือลำดับขั้นในการรับรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ หากกระบวนการของการรับรู้เกิดประสิทธิภาพที่ดีในทุกขั้นตอนย่อมส่งผลที่ดีต่อผลประสิทธิภาพในการรับรู้ โดยมีสิ่งเร้าไปเร้าอินทรีย์แล้วทำให้อินทรีย์ตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Quinn, as cited in Sonda, 2014) ซึ่งการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดแทรกอยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการของการตอบสนองที่เกิดจากสิ่งเร้าและการเกิดการรับรู้ที่ส่งผลถึงการตอบสนอง และ Kotler (2003) ได้อธิบายกระบวนการการรับรู้ของผู้บริโภคเป็น 3 ขั้นตอน คือ การเปิดรับความสนใจ และตีความ โดยทั้ง

3 ขั้นตอนน้อยภายใน 4 ขั้นตอนย่อย คือ การรับข้อมูล การเลือกรับข้อมูล นับเป็นหนึ่งในกระบวนการความสนใจ การจัดระเบียบข้อมูลผู้บริโภคมักจะจัดเรียงลำดับข้อมูล หลังจากเลือกรับข้อมูล และการตีความข้อมูล เมื่อผู้รับรู้ได้รับข้อมูลจะมีการจัดเรียงข้อมูลเพื่อนำไปสู่การนำข้อมูลมาตีความหรือวิเคราะห์ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของขั้นตอนในการรับรู้ และปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลการรับรู้ที่จะส่งเสริมให้การรับรู้เกิดผลการรับรู้อย่างมีประสิทธิภาพได้มากขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบด้วยหลายปัจจัยด้วยกัน อีกทั้ง Nueangkorat (2015) กล่าวว่า กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลการรับรู้ 2 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะของผู้รับรู้พิจารณา จากการศึกษาที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลัง และ 2. ลักษณะของสิ่งเร้า ในส่วนของ Waranusantikon, (1981) กล่าวว่า ปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วย ความต้องการของผู้รับรู้ ประสบการณ์ การเตรียมตัวไว้วางใจ บุคลิกภาพ ทักษะคิด ตำแหน่งทางสังคมและบทบาท วัฒนธรรม และสภาพทางอารมณ์ของผู้รับรู้ที่มีผลต่อการเรียนรู้ และ Suwanasaeng (1989) ได้แบ่งเป็น 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ อิทธิพลจากภายนอก อิทธิพลจากภายใน อิทธิพลที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ และอิทธิพลของปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่งหากกล่าวถึงการรับรู้ที่เกี่ยวกับภาษานั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาในลักษณะต่าง ๆ อย่างชัดเจน ตามที่ Office of the National Education Commission (2002) ระบุว่า จะประกอบไปด้วย การรับรู้ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิดการรับรู้ภาษาต้องรับรู้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกฝนการใช้ภาษาไม่ใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาเพียงอย่างเดียว ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และในการรับรู้ทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเช่นเดียวกันแต่พัฒนาการทางภาษาจะไม่เท่ากันและวิธีการเรียนรู้จะแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการทางจิตวิทยาเกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัสในทุกด้านของร่างกายที่เป็นการรับข้อมูลจากสัมผัสหรือสิ่งเร้าที่เป็นการกระตุ้นความรู้สึกหรือการตีความหมายนำมาสู่ความเข้าใจหรือการเรียนรู้จากสิ่งนั้น โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ประการแรกสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นความรู้สึกหรือการรับรู้ ประการที่สองความพร้อมทางด้านร่างกายที่เกี่ยวข้องกับร่างกายที่เป็นอวัยวะในการรับรู้และประการสุดท้ายความพร้อมทางด้านจิตใจและประสบการณ์เดิมที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้การรับรู้เกิดประสิทธิผลได้มากขึ้น และมีกระบวนการ 3 ประการ คือ การรับข้อมูล ซึ่งเป็นการรับข้อมูลจากสิ่งเร้าต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการรับรู้ การจัดระเบียบข้อมูลที่เมื่อรับข้อมูลแล้วจะนำมาจัดระเบียบตามความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ผู้รับข้อมูล และการตีความข้อมูลที่รับรู้ นับเป็นกระบวนการที่จะตีความในการรับรู้ข้อมูล โดยปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลการรับรู้ มี 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้ ทั้งความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์เดิมของผู้รับรู้รวมทั้งความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่เป็นลักษณะเฉพาะของสิ่งเร้าแต่ละอัน ซึ่งในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ นั้น สามารถนำมาใช้ในการศึกษาของผู้วิจัยโดยเป็นพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและกระบวนการของการรับรู้ที่จะนำมาใช้ในการศึกษาการรับรู้ค่าของนักเรียน ตลอดจนการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปรผลการรับรู้ของนักเรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำภาษาไทย

คำเป็นหน่วยภาษา ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ผู้ใช้ภาษาสามารถบอกได้ว่าอะไร คือ คำ ซึ่งคำจะประกอบด้วยเสียงและความหมายที่เป็นหน่วยทางภาษาที่เกิดขึ้นโดยตามลำพังได้ (Khanitthanon, 1990) โดยเป็นอักษรที่ประสมกันแล้วออกเสียงมาเป็นหน่วยเสียงเดียว ประกอบด้วย สระตัวเดียว

เรียกว่า พยางค์ซึ่งเปล่งออกมาจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์รวมกันก็ตาม ถ้ามีความหมายเป็นที่รู้กันได้ (Thonglor, 2000) เกิดจากการเรียงลำดับของหน่วยเสียงกลายเป็นหน่วยที่มีความหมายในภาษา หน่วยคำจึงเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายไม่ว่าจะปรากฏในที่ใดจะมีความหมายคงเดิมเสมอ (Kaplon, 1976) ซึ่งมีด้วยกัน 2 ลักษณะ ประกอบด้วยกลุ่มที่อธิบายตามลักษณะเฉพาะของภาษาไทย และกลุ่มที่อธิบาย โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ โดยจัดแบ่งคำในภาษาไทย ได้แก่ เกณฑ์ทางด้านความหมาย เกณฑ์ทางด้านตำแหน่งของคำ และเกณฑ์หน้าที่ในการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำในภาษาไทย อธิบายว่า คำ หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาแล้วสามารถแปลความหมายได้จากเสียงนั้น ซึ่งคำเป็นหน่วยย่อยที่สุดที่มีความหมายที่ปรากฏได้และใช้สื่อสารได้ในภาษาไทย คำในภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะคำ ทั้งนี้ในการอธิบายลักษณะของคำในภาษาไทยมีนักวิชาการอธิบายไว้ในหลายลักษณะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทฤษฎีหรือหลักการที่ใช้ในการศึกษาหรืออธิบายลักษณะ ในการแบ่งชนิดของคำในภาษาไทยสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายรูปแบบตามมุมมองหรือทฤษฎีที่ใช้ในการจำแนกซึ่งในการแบ่งนั้นอาจมีส่วนที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันไปตามเกณฑ์ของแต่ละทฤษฎีที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีหลักภาษาทั่วไป คำจะแบ่งประเภทเป็นชนิดต่าง ๆ ตามลักษณะของหน้าที่คำในประโยค ในส่วนของหลักทางภาษาศาสตร์จะยึดการแบ่งประเภทตามความหมายของคำ

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำภาษาไทยนั้น สามารถนำมาใช้ในการศึกษาของผู้วิจัยที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาไทยและการสร้างคำภาษาไทยในรูปแบบหรือชนิดคำต่าง ๆ โดยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำภาษาไทยจะทำให้ผู้วิจัยสามารถจำแนกคำที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University (2020) อธิบายว่า โรคโควิด-19 (COVID-19 ย่อจาก Coronavirus Disease 2019) เป็นโรคติดเชื้อทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนา ซึ่งมีชื่อทางการว่า SARS-CoV-2 โดยอาการของโรค คือ มีอาการไข้ ไอ และอาจมีอาการปอดอักเสบ ซึ่งเริ่มพบผู้ป่วยรายแรกของโลก เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ของประเทศจีน ซึ่งเมืองดังกล่าวเป็น เมืองใหญ่ผู้คนหนาแน่น จึงเกิดการระบาดใหญ่ได้รวดเร็ว การดูแลรักษาเป็นไปอย่างฉุกเฉิน มีคนป่วยหนักและเสียชีวิตจำนวนมาก จนประเทศจีนต้องมีการปิดเมืองและปิดประเทศ ในที่สุด โดยประเทศไทยพบผู้ป่วยรายแรกที่เข้ารับการรักษา วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 เป็นคนจีนที่รับเชื้อจากการระบาดในประเทศจีนและได้เดินทางมาประเทศไทย จากนั้นมีผู้ป่วยอีกหลายรายที่มาจากต่างประเทศ อีกทั้งเมื่อ 31 มกราคม พ.ศ. 2563 ความรุนแรงของโรคขึ้นอยู่กับปริมาณไวรัสได้รับเข้าทางเดินหายใจ ปัจจัยทางผู้ติดเชื้อ เช่น สุขภาพ โรคประจำตัว การปฏิบัติตน ผู้ป่วยติดเชื้อส่วนใหญ่มีอาการน้อยเพียงแค่อ่อนหรือมีไข้เท่านั้น และส่วนน้อยมากไม่มีอาการป่วยเลยเด็กส่วนใหญ่มีอาการน้อย ผู้สูงอายุและผู้มีโรคประจำตัวมักจะมีอาการหนักกว่า

ในส่วนของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 Chewawiwat, (2020) อธิบายไว้ว่าผลกระทบสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ซึ่งการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของทุกประเทศ ทั้งนี้กิจกรรมหรือการเดินทางไปตามกระบวนการทางเศรษฐกิจต้องหยุดชะงักที่อาจเกิดวิกฤตเศรษฐกิจระดับโลกที่รุนแรงที่สุด “ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่กว่า (Greater depression)” ที่มีความรุนแรงมากกว่าวิกฤตภาวะเศรษฐกิจถดถอยหรือตกต่ำครั้งใหญ่ (Great depression) ในช่วงทศวรรษที่ 1930

2. ผลกระทบที่เกี่ยวกับการเรียนหรือการทำงานจากบ้าน ทั้งนี้เกิดจากมาตรการการกักตัวเองอยู่บ้านเพื่อให้การแพร่ระบาดของโรคลดน้อยลงหรือหยุดไปทำให้โรงเรียนและมหาวิทยาลัยต้องประกาศหยุดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเร่งด่วน รวมทั้งต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้อยู่ในรูปแบบออนไลน์ไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

3. ผลกระทบที่เกี่ยวกับวิถีชีวิต จากมาตรการเพิ่มระยะห่างทางสังคมหรือ Social distancing ทำให้กิจกรรมต่างๆ ในการดำเนินวิถีชีวิตทำได้ยากขึ้นหรือในบางกิจกรรมสามารถดำเนินการได้หรือแม้กระทั่งเรื่องอาหารที่ใช้บริโภคในชีวิตประจำวันที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเช่นเดียวกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ชำงตัน ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่เกิดโรค ลักษณะของเชื้อโรคและลักษณะของอาการป่วยในระยะต่าง ๆ ตลอดจนถึงวิธีการรักษาให้หายจากโรคได้เป็นอย่างดี ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นับเป็นความรู้ส่วนสำคัญที่จะศึกษาและวิเคราะห์ค่าที่สร้างขึ้นจากอิทธิพลของโรคได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อมีความเข้าใจเกี่ยวกับโรคที่ละเอียดขึ้นจะทำให้สามารถวิเคราะห์ค่าที่สร้างขึ้นได้อย่างครอบคลุมทุกประเด็นมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครราชสีมา จำนวน 50 โรงเรียน การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนทั้งสิ้น 411 คน โดยเป็นห้องเรียนที่ใช้หลักสูตรห้องเรียนปกติ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนทั้งหมด 5 โรงเรียนโดยเป็นโรงเรียนศูนย์ประสานงานเครือข่ายวิชาการ (Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office, 2013) ได้แก่ โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จำนวน 86 คน โรงเรียนสุรนารีวิทยา จำนวน 83 คน โรงเรียนอนุวัฒนาจำนวน 92 คน โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย นครราชสีมา จำนวน 80 คน และโรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ จำนวน 70 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2566

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้โดยได้มีการศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้ความหมายของค่าที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยได้มีการประเมินแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยแบ่งแบบทดสอบเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ โรงเรียน ห้องเรียน และเพศ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ ประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในครอบครัวของผู้ตอบแบบทดสอบ
- ตอนที่ 3 การรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้ตอบแบบทดสอบ โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำ จำนวน 30 ข้อและคำถามเกี่ยวกับการใช้คำในบริบทสังคม จำนวน 30 ข้อ

มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ปรากฏในหนังสือสั่งการของศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2563 ถึงวันที่ 29 กันยายน 2565 จำนวน 199 ฉบับ (Center for Situation Administration on the Outbreak of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19), 2020) และคัดเลือกคำและความหมายที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้จำนวน 62 คำ และคัดเลือกคำที่มีความถี่สูงสุด จำนวน 30 คำ โดยเป็นคำที่ไม่ซ้ำกันโดยใช้คำที่เกิดขึ้นใหม่จากการทับศัพท์หรือบัญญัติศัพท์ที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และคำที่มีอยู่เดิมตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แต่มีการนำมาสร้างคำใหม่หรือใช้ในความหมายที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก จากนั้นนำคำที่คัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของคำและความหมายที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2. สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวนทั้งหมด 60 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำ จำนวน 30 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับการใช้คำในบริบทสังคม จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และตรวจนับคะแนนของการทำแบบทดสอบ เรียบเรียงนำผลที่ได้จากการตอบแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลของการรับรู้ความหมายของคำโดยแจกแจงข้อมูลความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อส่งให้โรงเรียนศูนย์ประสานงานเครือข่ายวิชาการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมาจำนวน 5 แห่ง

3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2566

3.3 ผู้วิจัยตรวจนับแบบทดสอบและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บรวบรวม

3.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สมบูรณ์และครบถ้วนนำไปใช้ในการวิเคราะห์รายงานผลต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม ได้แก่ การศึกษาการรับรู้ในเชิงความหมายและเชิงสังคม และการเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนที่เคยและนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

การรับรู้เชิงความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า คำที่นักเรียนมีการรับรู้มากที่สุด คือ คำว่า “โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” มีนักเรียนที่รับรู้จำนวน 401 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 411 คน คิดเป็นร้อยละ 97.57 และคำที่นักเรียนมีการรับรู้น้อยที่สุด คือ คำว่า “การติดเชื้อแบคทีเรีย” มีนักเรียนที่รับรู้จำนวน 392 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 411 คน คิดเป็นร้อยละ 73.24 และการรับรู้เชิงสังคมจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า คำที่นักเรียนมีการรับรู้มากที่สุด คือ คำว่า “ความเสี่ยงการติดโรค” และ “เชื้อไวรัสโคโรนา 2019” มีนักเรียนที่รับรู้จำนวน 398 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 411 คน คิดเป็นร้อยละ 96.84 และคำที่นักเรียนมีการรับรู้น้อยที่สุด คือ คำว่า “การติดเชื้อแบคทีเรีย” มีนักเรียนที่รับรู้จำนวน 283 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 411 คน คิดเป็นร้อยละ 68.86

ในการรับรู้เชิงความหมายและการรับรู้เชิงสังคมของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จำนวน 30 คำ พบว่า มีคำจำนวน 26 คำ สามารถแปลผลการรับรู้ทั้งในการรับรู้เชิงความและการรับรู้เชิงสังคมในระดับรับรู้มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 86.67 และมีคำจำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.33 ที่แปลผลการรับรู้ทั้งในการรับรู้เชิงความและการรับรู้เชิงสังคมไม่ได้อยู่ในระดับการรับรู้มากที่สุด การแปลผลการรับรู้ที่มีการรับรู้เชิงความหมายในระดับมากที่สุดแต่มีการรับรู้เชิงสังคมในระดับรับรู้มาก จำนวน 2 คำ จากทั้งหมด 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ได้แก่ คำว่า “การป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรีย” และ “มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ” และการแปลผลการรับรู้ที่มีการรับรู้เชิงสังคมในระดับมากที่สุดแต่มีการรับรู้เชิงความหมายในระดับรับรู้มาก จำนวน 1 คำ จากทั้งหมด 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.30 ได้แก่ คำว่า “มาตรการปลอดภัยสำหรับองค์กร” อย่างไรก็ตามการแปลผลการรับรู้ของคำมีจำนวน 1 คำ จากทั้งหมด 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.30 ที่มีการแปลผลการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งการรับรู้เชิงความหมายและการรับรู้เชิงสังคม

ในการรับรู้ความหมายของคำที่นักเรียนมีการรับรู้คำที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนที่เคยและนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเปรียบเทียบการรับรู้คำศัพท์ทั้งในเชิงความหมายและเชิงสังคม ดังนี้

การเปรียบเทียบการรับรู้เชิงความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) พบว่า นักเรียนที่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ที่สูงกว่า นักเรียนที่ไม่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้ นักเรียนที่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้คำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดจากการเปรียบเทียบการรับรู้เชิงความหมายของคำ พบว่า นักเรียนมีการรับรู้

การศึกษาการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 411 คน มีข้อมูลทั่วไปที่มีลักษณะเหมือนกัน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา และเป็นโรงเรียนศูนย์ประสานงานเครือข่ายวิชาการ ลักษณะที่เหมือนกันอีกประการ คือ นักเรียนทั้งหมดได้เข้ารับการอบรมความรู้และการฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในเบื้องต้นสอดคล้องกับ Ministry of Education (2022) ที่มีการประกาศการเตรียมความพร้อมการเปิดโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา โดยในการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับคู่มือการปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามที่ Department of Health (2020) ได้กำหนดซึ่งสอดคล้องกับ Pawangkanan (2022) กล่าวถึง การบริหารการศึกษาในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ โรงเรียนจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมอย่างรอบด้านโดยใช้วิธีที่หลากหลายทั้งนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนที่ไม่เป็นกลุ่มเสี่ยง

ระดับการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เป็นการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและรุนแรง ซึ่งนักเรียนมีการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะของโรคและแนวทางการป้องกันการติดเชื้อผ่านโรงเรียน ที่มีการเฝ้าระวังการติดเชื้ออย่างเคร่งครัดทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) รวมทั้งในสื่อสังคมออนไลน์ที่มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับโรคและการระบาดของโรคทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ข่าวสารดังกล่าวได้ในทุกช่องทาง สอดคล้องกับ Benchamas & Padchasuwan (2020) ที่ได้ศึกษาการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เกี่ยวกับโรคโควิด-19 พบว่าร้อยละ 100.00 ได้รับข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) และ การสืบค้นจากฐานข้อมูลออนไลน์จากกูเกิล (Google) ร้อยละ 91.67 รวมทั้ง Chuenklang (2020) ได้กล่าวถึง การรับรู้ข่าวสารที่ผู้บริโภคมีโอกาสต่อการสื่อสารในภาวะวิกฤตขององค์กรธุรกิจโรงแรมใน สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สามารถรับรู้มากที่สุดผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด ในการแพร่ระบาดของโรค และ Sripairoj (2020) ได้กล่าวถึงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เป็นเรื่องใกล้ตัวและกระแสความตื่นตัวทางสังคมที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสดำเนินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภายในประเทศอย่างเข้มข้น

ในส่วนของการรับรู้ความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของนักเรียน พบว่า คำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2554 แต่มีการนำมาใช้ในความหมายที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้นเพื่อสื่อถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ตัวอย่างเช่น คำว่า พื้นที่กักกัน หมายถึง พื้นที่กักกันโรคแห่งรัฐ สำหรับผู้เดินทางกลับมาจากต่างประเทศเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และ การเว้นระยะห่าง หมายถึง การเพิ่มระยะห่างในการเข้าสังคมเพื่อชะลอการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

(โควิด-19) จากการเปลี่ยนแปลงทางความหมายของตัวอย่างคำข้างต้น พบว่า เป็นคำที่มีการใช้ตามปกติในบริบทของภาษาไทย แต่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายเพื่อใช้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นโดยเป็นการใช้ความหมายเพื่อสื่อถึงการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างไรก็ตาม คำที่นักเรียนมีระดับการรับรู้รองลงมา คือ การรับรู้ในระดับมากเนื่องจากเป็นคำที่เกิดขึ้นเป็นคำที่สร้างใหม่โดยการยืมคำและการเปลี่ยนแปลงทางด้านไวยากรณ์ ซึ่งเป็นคำใหม่ที่ไมปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2554 ตัวอย่างเช่น การระบาดแบบกลุ่มก้อนหมายถึง การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โควิด-19 โดยมีที่มาจากแหล่งการแพร่กระจายเชื้อเดียวกันและ การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัว หมายถึง การระมัดระวังป้องกันตนเองขั้นสูงสุดตลอดเวลา แม้จะไม่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อโควิด-19 จากการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงทางด้านไวยากรณ์ ดังตัวอย่างคำข้างต้นพบว่าเป็นคำที่มีความหมายใหม่ เพื่อใช้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นโดยเป็นการใช้ความหมายเพื่อสื่อถึงการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างไรก็ตามคำที่นักเรียนมีระดับการรับรู้มากที่สุดจะเป็นคำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านความหมาย สอดคล้องกับ Punnotok (2020) ที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำ พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในด้านความหมาย 2 ลักษณะ คือ การเปลี่ยนแปลงความหมายโดยสิ้นเชิง และการเปลี่ยนแปลงความหมายของศัพท์บางส่วนที่เป็นคำที่ความหมายในปัจจุบันและความหมายเดิมมีความเกี่ยวเนื่องกัน

การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของนักเรียน พบว่า นักเรียนทั้งหมด 411 คน นักเรียนส่วนใหญ่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 67.88 และนักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 32.12 ในการเปรียบเทียบการรับรู้เชิงความหมายของคำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) พบว่า นักเรียนที่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ที่สูงกว่า นักเรียนที่ไม่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปรากฏข้อมูลดังนี้ นักเรียนที่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ค่าที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดการเปรียบเทียบการรับรู้เชิงความหมายของคำ พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ในระดับสูงสุด 2 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ระดับมากที่สุด จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 93.33 และการรับรู้ในระดับมาก ทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากจำนวนคำทั้งหมด 30 คำ นักเรียนที่ไม่มีประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ค่าที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดจากการเปรียบเทียบการรับรู้เชิงความหมายของคำ พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ในระดับสูงสุด 2 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ระดับมากที่สุด จำนวน 26 คำ คิดเป็นร้อยละ 86.67 และการรับรู้ในระดับมาก ทั้งหมด 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.33 จากจำนวนคำทั้งหมด 30 คำ

นักเรียนที่เคยติดเชื้อมีระดับการรับรู้ค่าที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยติดเชื้อ ซึ่งส่วนมากเคยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ทั้งนี้เนื่องจากเป็นการระบาดเป็นโรคติดต่อที่สามารถระบาดได้อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง อีกทั้งเป็นการระบาดที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค จึงทำให้ผู้ติดเชื้อจำนวนมากซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบและความปลอดภัยของประชาชน สอดคล้องกับ Declaration of an Emergency Situation (2020) ที่ได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในประเทศ ทั้งนี้ในการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีการระบาดระลอกใหม่ เนื่องจากเชื้อไวรัสได้มีการกลายพันธุ์เกิดขึ้นสอดคล้องกับ Chokkhanhitchai (2020) ที่กล่าวถึงการระบาดระลอกใหม่ของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในช่วงปลายปี พ.ศ.2563 โดยทำให้เกิดการติดเชื้อซ้ำและเป็นการแพร่กระจายโรคที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนมีการติดเชื้อไวรัส

โคโรนา 2019 (โควิด-19) นักเรียนจะมีการให้ความสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตลอดจนถึงการป้องกันการติดเชื้อมากยิ่งขึ้นทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่เป็นภูมิคุ้มกันในการป้องกันการติดเชื้อโรคดังกล่าว รวมทั้งประวัติการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของสมาชิกที่พ่อกอาศัยร่วมกับนักเรียนก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยเช่นกัน สอดคล้อง Wattanaburanon, Sirichote, Piyaramwong & Sattayathewa (2022) ในการศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48 และการรับรู้ความรุนแรงของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.47 ซึ่งการรับรู้ดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ลักษณะการรับรู้คำที่เกิดจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนมีการรับรู้คำที่เกิดในระดับการรับรู้มากที่สุด แต่เมื่อวิเคราะห์การรับรู้ในแต่ละคำทั้งหมด 30 คำ แล้ว พบว่า ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้เกิดการรับรู้ในบางคำ ทั้งนี้เนื่องจากการรับรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเป็นการรับรู้คำทับศัพท์ของคำที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มากกว่าศัพท์บัญญัติที่ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กำหนดขึ้น เพราะสามารถทำความเข้าใจและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ Banduwon (2017) ศึกษาการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคำที่มีคำภาษาไทยใช้แทน พบว่า สาเหตุที่ใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีสาเหตุตามลำดับ ดังนี้ ความสะดวกในการออกเสียง ความไม่รู้ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนอย่างไร การรู้จักคำภาษาไทยแต่ไม่ใช้เพราะคำภาษาอังกฤษจำง่าย และนับเป็นคำศัพท์เฉพาะสายงาน

References

- Banduwon, N. (2017). **The Use of Foreign Words in Thai Language (Master's thesis)**. Bangkok: University of the Thai Chamber of Commerce. (In Thai)
- Benchamas, J. & Padchasuwan, N. (2020). Factors related to Covid-19 Preventive Behavior among Secondary Students Kalasinpittayasan School Muang District Kalasin Province. **Journal of Health Research and Development Nakhon Ratchasima**, 7 (2),98-115. (In Thai)
- Center for Situation Administration on the Outbreak of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19). (2020). **Official document**. Retrieved from https://sites.google.com/a/mattayom31.go.th/site_2014/rongreiy-ni-sangkad. (In Thai)
- Changjai, N. (2022). **Evolution of the Thai language**. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press. (In Thai)
- Chewawiwat, N. (2020). **COVID-19 Epidemic of Century**. Bangkok: Matichon. (In Thai)
- Chokkhanchitchai, S. (2020). COVID-19: New Wave of Outbreaks in Thailand 2020. **Journal of Preventive Medicine Association of Thailand**, 10 (3), E-F.
- Chuenklang, P. (2020). **Consumers' Perception, Attitude and Purchasing Intention Toward Products and Services of Accommodation Business During Covid-19 Pandemic (Master's thesis)**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Declaration of an Emergency Situation. (2020, March 25). **Royal Thai Government Gazette**. Vol. 137, Pt. 69 (Special Issue),1.
- Department of Health. (2020). **A practical guide for educational institutions to prevent the spread of COVID-19**. Nonthaburi: Q-Advertising. (In Thai)
- Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University. (2020). **Basic knowledge of COVID-19**. Retrieved from <https://phoubon.in.th/covid-19.pdf> (In Thai)
- Kapklon, P. (1976). **Studying the Thai language using linguistic theory (2nded.)**. Bangkok : Thai Watthanaphanit. (In Thai)

- Khanitthanan, W. (1990). **Language and Linguistics (5th ed)**. Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Kotler, P. (2003). **Marketing management (11th ed.)**. NJ: Prentice- hall.
- Kuha, A. (2013). **Psychology for daily life (2nd ed.)**. Pattani: Prince of Songkla University. (In Thai)
- Ministry of Education. (2022). **Criteria for opening a school or educational institution** According to the regulations issued in accordance with Section 9 of the Royal Decree. **Public Administration in Emergency Situations 2005** (Issue 37). Retrieved from <https://www.moe.go.th/360rules-for-opening-schools>. (In Thai)
- Nueangkorat, Y. (2015). **Foundation to Psychology**. Bangkok: Odeon store. (In Thai)
- Office of the National Education Commission. (2002). **Guidelines for assessing quality according to basic education standards**. Bangkok: Agricultural Cooperative Printing Demonstrations of Thai. (In Thai)
- Pancharoen, A. (2018). **Influences of Foreign Languages on Thai (4th ed.)**. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press. (in Thai)
- Pawangkanan, T. (2022). Educational Administration in the Covid-19 Outbreak Situation in New Normal Living. **Journal of Bovorn Multi-Education and Human Social Sciences**, 2 (2), 25-32. (In Thai)
- Punnotok, T. (2020). **Evolution of Thai language and Thai letters**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Phawakanan, U. (2013). **General psychology (7th ed.)**. Bangkok: Thammasat University Press. (In Thai)
- Phoukert, S. (1995). **Social psychology**. Bangkok: ICT Center Sripatum University. (In Thai)
- Sariwat, L. (2002). **Mental hygiene and adjustment**. Bangkok: Odeon store. (In Thai)
- Sonda, J. (2014). **Tourism Image and Perception of Marketing Public Relation Affecting Thai Tourists' Revisiting Chanthaburi Province (Master's thesis)**. Bangkok: Bangkok University. (In Thai)

- Sripairoj, K. (2020). **Media Exposure, Perception, Knowledge, and Behaviors in Health Protection on Pandemic for Junior High School Students: case of Covid-19 (Master's thesis)**, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Suwanasaeng, K. (1989). **General psychology**. Bangkok: Akson phitthaya. (in Thai)
- The Secondary Educational Service Area Office, Nakhon Ratchasima. (2013). **Affiliated schools**. Retrieved https://sites.google.com/a/mattayom31.go.th/site_2014/ (In Thai)
- Thonglor, K. (2000). **Grammar of Thai Language (11th ed.)**. Bangkok: Ruamsarn. (In Thai)
- Tangkittipaphon, J. (2013). **General psychology**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Waranusantikun, S. (1981). **Social Psychology**. Bangkok: Krungsiam. (In Thai)
- Wattanaburanon, A., Sirichote, M., Piyaaramwong P., & Sattayathewa S. (2022). Perceptions and Preventive Behaviors of the COVID-19 among High School Students in Bangkok, Thailand. **Journal of Liberal Arts, Maejo University**, 9 (1), 36-49. (In Thai)